

[Økonomiministeren.]

er jo det, der i forvejen sker, når det økonomiske råd analyserer den almindelige udvikling, og når administrationen før forhandlinger med tjenestemændene undersøger lønudviklingen både på det private og det offentlige arbejdsmarked. Jeg kan ikke se, at et neutralt organ kan gøre noget andet end det, administrationen nu gør, og jeg kan heller ikke se, at et neutralt organ har nogen som helst anden virkning end den, det økonomiske råd nu udøver. Det er ikke, fordi jeg har nogen modvilje mod at få et nyt råd eller udvalg. Jeg vil meget gerne have gode råd fra eksperter, men jeg har indtil videre ikke følt mig overbevist om, at det vil fremme noget som helst.

Jeg tror, jeg kan slutte med at understrege regeringens positive holdning til forslaget om nedsættelse af et vækstudvalg. Det er tidligere blevet stillet her i tinget af hr. Niels Westerby. Jeg bebudede ikke forleden, at regeringen havde besluttet at nedsætte et sådant udvalg, idet det jo kunne tænkes, at der under denne debat kom yderligere synspunkter frem vedrørende dette spørgsmål, som burde tages med i overvejelserne. Det er ikke sket. Der er sket det, at hr. Niels Westerby har gentaget sin begrundelse for et vækstudvalg. Ingen har sagt noget imod nedsættelse af et sådant vækstudvalg, der er heller ikke kommet nye guldkorn, men vi vil fra regeringens side så gøre alvor af det og sørge for, at et sådant udvalg bliver nedsat. Det vil jeg i hvert fald møde med et positivt forslag om, næste gang der er regeringsmøde.

Henry Christensen: Jeg er klar over, at det er sent, og jeg er klar over, at der er en dejlig sommeraften udenfor, men sådan må det gå, når vi begynder en inflationsdrøftelse her i tinget så sent som klokken 5 om eftermiddagen. Jeg skal på grund af tidsforholdene afstå fra at gå nærmere ind på en række af de ting, som økonomiministerens tale i og for sig kunne give anled-

ning til, og som jeg sådan set nok synes det havde været ønskeligt om vi havde haft bedre tidsmæssige muligheder for at komme nærmere ind i en drøftelse af. Der er kun et par enkelte ting, jeg mener det er nødvendigt for mig at sige.

Jeg må sige til økonomiministerens betragtninger vedrørende de kommunale ejendomsskatter, at mine bemærkninger var affødt af, at økonomiministeren gav udtryk for, at venstres synspunkter på dette område i hvert fald næppe kunne tages som udtryk for en politik, der egnede sig til at virke prisstabiliserende eller inflationsbekæmpende, og man måtte altså forstå ministeren på den måde, at han mente, at en ophævelse af beskatning på produktionsmidlet dyrket jord snarere skulle føre til, at priserne på fødevarerproduktionen steg. Der var nu ikke noget i ministerens argumentation her i dag, der begrundede det indtryk, ministerens tale forleden dag måtte give. Jeg må stadig mene, at det snarere må forholde sig omvendt, og jeg må mene det også af den grund, jeg yderligere anførte: at der er ikke noget, der hidindtil har vist, at den omstændighed, at man fastholder højere ejendomsskatter, bevirker, at vi får lavere priser. Priserne er upåvirkede deraf; derfor kan det i bedste fald kun komme til at virke som en yderligere produktionsfordyrende faktor — men lad det nu ligge.

Jeg kommer også til at gøre en enkelt bemærkning vedrørende det, vi har kaldt planlægnings- eller budgetteringspolitikken. Det er, som om enkelte ordførere her i dag mener — hr. Poul Dam ville endda udtrykke sig på den måde, at han mener det stik modsatte af, hvad jeg mener om disse ting — at når man er tilhænger af, at der må komme en bedre og mere langsigtet planlægning, som sikrer muligheden for en bedre prioritering og en afvejning af opgavernes betydning, således at de vigtigste løses først, så er det udtryk for, at man ikke ønsker, at det offentlige skal løse vigtige, omfattende opgaver. Jeg fore-